

[Erling Dinesen.]

vist sig vanskeligt at anvise arbejde. Det gælder ældre personer, men, siges det nu,

„omskoling efter lovforslaget bør også — uanset alder — tilbydes andre personer, der må skifte erhverv, og som har særlige vanskeligheder at overvinde for at omstille sig til det nye arbejdsområde.“

Videre har ministeren tilkendegivet, at ved udformningen af disse omskolingskursus vil man søge at give kurserne et sådant indhold, at arbejdskraften ikke bindes for tæt til en enkelt eller enkelte bestemte virksomheder, men har mulighed for mere frit at søge arbejde. Det anføres, at man ikke ønsker at etablere „skråddersyede“ uddannelser uden for egnsudviklingsområderne, og det kan vel være rigtigt; men det kan måske alligevel i særlige tilfælde blive nødvendigt. Det kan vi på et senere tidspunkt vende tilbage til.

Jeg vil gerne sige, at jeg er ikke fuldt tilfreds med den forklarende tekst, vi nu har fået. Man kunne efter min opfattelse lige så godt have haft en helt generel bestemmelse om støtte til omskoling i alle dele af landet, hvor der var behov for det; men indtil videre kan vi altså acceptere det foreslåede.

Der er bare en vigtig ting, som jeg må føje til, og det er den kendsgerning, at mens ministeren nu nogenlunde klart har tilkendegivet, at loven skal gælde for hele landet, har han i udvalget erkendt, at det ikke kan klæres inden for den foreslåede beløbsramme, og så er vi jo lige vidt. Det kan ikke være meningen, at loven delvis skal være en skueret; det mener vi i hvert fald ikke. Derfor har vi foreslået beløbsrammen forhøjet fra 20 mill. kr. til 30 mill. kr., og jeg vil anbefale alle, som har udtrykt varm interesse for en landsomfattende lov, at stemme for dette ændringsforslag. Sker det, bliver ændringsforslaget vedtaget med et meget stort flertal.

Jeg vil meget gerne understrege, at vi med denne lov skulle hjælpe ikke blot lønmodtagere, men også selvstændige landbrugere, handlende og håndværkere, som rammes af strukturrationaliseringen, og det er temmelig mange mennesker, det drejer sig om i øjeblikket ud over landet, og det vil formentlig blive flere i den kommende tid. Vi skulle også gerne hjælpe de mange kvinder, som nu arbejder i hjemmene, men

som ønsker, hvad enten det nu er af lyst eller af nød, at søge ind på arbejdsmarkedet, hjælpe dem til at få en uddannelse, hjælpe dem til at blive omskoleet. Jeg mener, det er en samfundsmæssigt god investering at give dem bedre muligheder herfor, end der eksisterer i dag.

Jeg vil i øvrigt gerne sige — vi har drøftet dette spørgsmål i udvalget — at vi mener, der bør skabes lettere adgang for f. eks. landbrugere til at blive optaget som nydende medlemmer af arbejdsløshedskasserne. Det vil også stille dem gunstigere i forbindelse med uddannelsen på specialarbejderskolerne, og det er der efter min opfattelse behov for. Spørgsmålet behandles i øjeblikket i arbejdsnævnet, og jeg vil gerne give udtryk for, at jeg håber på et hurtigt og et positivt resultat af det arbejde, der her er i gang. Forholdet er jo det, at der nedlægges 7.000-8.000 landbrug om året, og der nedlægges flere detailbutikker hver eneste dag. De fleste af disse tidligere selvstændige søger ind på arbejdsmarkedet, og det er en helt naturlig ting, at de gør det. De har naturligvis i den nye situation, de bliver stillet i, først og fremmest behov for uddannelse og omskoling. De vil videre som nydende medlemmer af en arbejdsløshedskasse kunne opnå støtte til uddannelse på specialarbejderskolerne, og de vil kunne opnå støtte til den efteruddannelse, der er behov for, og som der er skabt mulighed for at få efterordningen af 1965. Derfor mener jeg, at reglerne for optagelse i arbejdsløshedskasserne bør lempes.

Nu er der i øvrigt mange af disse selvstændige, som forlader deres erhverv omkring 60 års alderen, men så kommer de ud for en ny spærregrense, nemlig bestemmelsen i arbejdsløshedsloven om, at man ikke kan blive nydende medlem af en arbejdsløshedskasse efter det fyldte 60. år. Jeg mener, som jeg tidligere har givet udtryk for det, at denne aldersgrænse er forældet, og det er mig fortsat helt ubegribeligt, at arbejdsministeren for nylig blankt afviste det forslag, jeg stillede om at forhøje grænsen til 65 år. Men det kan vi diskutere videre i anden sammenhæng.

Jeg vil gerne endnu en gang anbefale det af socialdemokratiet stillede ændringsforslag, og jeg kan føje til, at vi også vil stemme for det af ministeren på vor opfordring